

RENAIXEMENT

SETMANARI REPUBLICA NACIONALISTA

Portaveu de les esquerres del districte del Vendrell

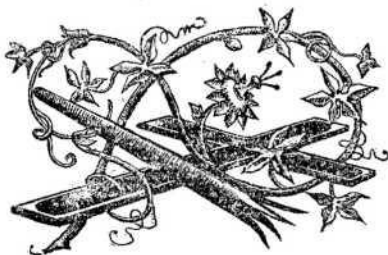
ANY II □ NUM. 43

27 DE GENER DE 1923

SUBSCRIPCIÓ
Vendrell . 2'—ptes. trimestre
A fora . . 2'50 » »
PREU : 25 cènts.

DIRECCIÓ: MAR, 5, TELÈFON 808
REDACCIÓ: CENTRE REPUBLICA NA-
CIONALISTA, TELÈFON 801
VENDRELL

No es tornen els originals
Dels articles ne responen els
autors.
Anuncis a preus convencionals

Na Rosa Romeu Morgadas

Vídua de N'Eduard Gasull

Morí en aquesta vila el dia 23 del corrent a l'edat de 73 anys

— (D. E. P.) —

Els seus condolits, nét Rafel Fusté Gasull, cunyades, cosins, cosines
i família tota, en participar tan trista nova als amics i coneguts,
els pregunen la bonesa d'un pietós record per la finada.

Vendrell, gener de 1923.

Desapassió

ARREU on els pobles han lluitat per la llibertat i l'indipendència, no ha mancat mai, ni la alentadora flama videnta dels precursors que s'han avençat de guia, ni la coratgia abnegada de les apassionadas multituds que darrera d'ells han aportat l'obra...

Per aquest assoliment ha calgut sempre un apassionadament sens límits; passió en l'idea, passió en el cor, i amb ella la revolta en l'ànima i la fortitut als braços!

Catalunya despertant avui a la mes bella de les seves freturances, dissortadament no sent encara l'heroic apassionament que li caldria.

La flama videnta dels nostres precursors no es pas d'avui que resta ensesa en la porta del temple de les nostres llibertats, pero els nostres intellectuals acovardits i distrets amb sa pròpia egolatria o amb la de sa petita capelleta, no han tingut el geste magnífic de recollirla, i amb ella dur la claror a una idealitat redemptora que amarada de fraternitat, hagi tingut la valentia suficient de ferse guiadora i defensora de tota l'ànima d'un poble.

L'intel·lectualitat catalana, lamentablement, ha sigut migrada d'idealitat, desapassionada de sentiment, esporuguida i adhuc afemellada; l'intel·lectualitat catalana en general entretinguda amb niciees frevoles, ha menyspreuat no sols el guiatge de les classes proletaries, sinó inclús les qüestions vitals que han sigut per aquestes, qüestions de mort o vida.

Com a conseqüència d'aquest abandó també el proletariat s'ha sentit desapassionat per tota cosa que no li ha semblat pròpia i exclusiva...

Podriem dir desapassió en l'idea, desapassió en el cor, indiferència en l'ànima i en els braços defallença!

Catalunya desperta avui a la mes bella de les seves freturances, sí, pero cal perquè assolim aquest heroic apassionament que li caldria, que fem la obra, que l'aspiració, l'ànima dels catalans sigui única en tots els seus aspectes.

Els intel·lectuals catalans, els obrers de Catalunya, els uns son l'espiritualitat i els altres la força de la raça; Ajuntem una i altre a la consciència viva de nostra pàtria, que aixis lluitant a la una, ben prompte aconseguirem la seva llibertat i la seva independència.

X.

Nacionalistes d'esquerra, lluitem!

ECOM deia en l'article anterior, qu'em donaria per satisfet solament en poguer contribuir a la unió de tots els nacionalistas d'esquerra, avui insisteixo amb lo mateix.

Lluny, molt lluny de sostenir una polèmica va ésser el meu objectiu. Per moltes raons:

Primera porque difícilment de una polèmica entre individus de una mateixa familia en resulta res practic, per regla general, una o altre cosa s'en ressent. Además no em considero amb suficients aptituts, ni prou erudit per a sostenirla. Els que com jo no posseim un vast coneixement de les coses, ni un patent privilegiat, no intervenim en els assumptes com a competents; simplement al escriure, nostra ploma més bé obeeix al cor que al cervell, i per aixó en nostres treballs s'hi nota l'absentisme del bell estil, d'aquella estètica que dona elegància i art a les paraules, com també profunditat al pensament i per lo tant coneixedor de tots aquets defectes que pesan sobre mi, refuso sempre la controversia i solament em limito en els meus escrits, de la manera mes respectuosa, senzilla i concreta que puc, fer exposició de les cosas segons la meva manera d'entendre i sentir, procurant portar el convenciment als qu'em llegeixen. Si no ho aconsegueixo en lloc d'entrar en discussió, procuro reforçar l'argumentació i si així tampoc consegueixo re, allavors insisteixo sobre el mateix una i mil voltes, fins que els altres es cansen de llegir-me.

Quan se persegueix una finalitat de profitosa conveniencia per les colectivitats s'ha d'ésser intransigent.

N'obstant tractantse en el cas present de una discussió entre amics i además companys de causa, no tinc inconvenient en recollir una pregunta qu'el *Baix Penadés* em dirigeix.

«¿Perqué els que s'han sentit nacionalistes veritat no han volgut trucar a les portes de l'Agrupació Nacionalista democrática?»

No crec necessari contestar dita pregunta per la raó de que si llegeixen bé la réplica insertada en les columnes del referit periodíc, hi trobaran la contestació.

Jo entenc que'ls diversos sectors que composen la Democracia Catalana, servirán millor els

nostres ideals, sota un sol Casal i fent feina col·lectiva, que no separadament.

Si ens divideixen qüestions de forma, aquesta la trobarem precisament, fent vida col·lectiva. Si són altres les causes, també les solucionarem, parlant-ne, estudiant-les i corregint-les.

Quan existien diferències fonamentals era lògica la separació de dites agrupacions, però actualment seria nociva per la causa comú, in-correriem en una política de personalisme i si no fos així ho semblaria.

No s'ha de descuidar que avui ja no es discuteixen principis entre els diferents factors de la Democràcia Catalana.

Per consegüent per a que l'acció dels nacionalistes tots, tinga eficàcia i la consecució de la Nacionalitat Catalana pugui ésser una realitat, es indispensable dos punts essencials.

La formació de una dreta i esquerra nacionalistes i la organització de dites forces.

Una vegada obtinguda dita finalitat s'haurà donat satisfacció al sentiment i tindran la paraula els ideals polítics de les respectives agrupacions i allavors una nova lluita de caràcter interior decidirà la definició del nou Estat en sentit lliberal o conservador.

Pero, per arribar a tot lo abans referit, precisa, es necessaria, una fonda preparació, doncs no tenim de creurens que problemes de tanta magnitud se solucionen sols. La improvisació en dits casos podria fer fracasar una obra obtinguda a costa de grans sacrificis i davant del món Catalunya representaria un paper ridícul.

Tampoc tenim d'ésser tan candids qu'ens arribem a creure que la nacionalitat Catalana será obtinguda per reial decret. Primerament tindrem de presenciar moltes coses i es molt possible que aquestes no seran tan afalagadores que ens permeti entregar-nos en un fals optimisme.

L'actual govern segurament, farà certes concessions en sentit autonomista. Una especie de *Proyecto de admininstracion local* o *Estatutos* o una cosa per l'estil.

Peró, mentres nosaltres pensem i sentim d'aquesta conformitat, a Catalunya, hi han també elements que's titulen nacionalistes, qu'estan disposats a acceptar tota concessió per mi-grada que siga, perque declaren que solament practicant un sistema evolutiu, pot arribar-se a la total sobirania del nostre poble.

Y no s'ha de descuidar qu'els elements a que acabo de referirme, de fet, són els que actualment governen a Catalunya, segurament aprofitant-se de tenir una organització més perfecta i una activitat demostrada. Donant-se el cas que essent una minoria els que com ells pensen, la majoria per manca de organització i moltes altres coses que pesen sobre la mateixa, han de soportar a n'aquella minoria i no hem sapigut fer prevaleixer, ni el número, ni la raó, ni rés.

Hem transcorregut una serie d'anys encantats de la vida, fent la crítica de les coses i de tant en tant fent algún miting per no perdre la costum.

Hi així estaven les coses, quan de sobte, siga per vergonya o degut a una reacció impulsada per dictats de la propia dignitat, els nacionalistes esquerrans, alçen la seva veu per fer sentir amb energia i amb tota la fortaleça deguda, el pes de les seves aspiracions, sense claudicacions.

Volem la llibertat de Catalunya, com per tots els pobles. La tirania no sabem concebirla ni pels nostres contraris.

I entretant no's parteixi d'una organització disciplinada, que pugui ésser ferma garantia per a totes les eventualitats que puguin presentar-se, tots els radicalismes i totes les estridències actuals a pesar de la raó i de les bones intencions en que estan inspirades, no produirán, altres efectes qu'els de sempre. La eterna protesta. I els nostres contraris aixó ho contemplaran com si dediquessim planys a la Lluna.

Organitzem-nos doncs i a la lluita que la victòria será nostre!

JOAN ANGRILL

L'Assemblea d'Esquerra Catalana

Regna la mes optimista animació per concorrer a l'Assemblea Constituent de l'Esquerra Catalana que se celebrarà a Barcelona els dies 3 i 4 del propínt mes de febrer, havent-se rebut ja moltes adhesions.

Del Centre Republica Nacionalista de nostra vila i de RENAIXEMENT, hi assistirà una representació delegada composta dels Srs. J. Vida Canela, Josep Gay, Pau Guivernau i Francesc Pagés.

Els serveis públics espanyols a Catalunya

El diari «A B C», de Madrid, demanava l'altre dia a «La Veu» i a En Cambó que diguessin que no era veritat que Catalunya pagués a Espanya una contribució de 380 milions de pessetes, resultant dels 400 que forçosament ha de pagar Catalunya menys els 20 milions, valor del cost de determinats serveis que Espanya presta a Catalunya.

Però, millor informats, resulta que els 400 milions de pessetes no és pas la quantitat aproximada que Catalunya forçosament ha de pagar. Hi ha aquí una errada. La xifra gairebé exacta que actualment Espanya cobra de Catalunya, és de 500 milions de pessetes. La xifra donada anteriorment corresponia a dos anys enrera. Més amb els augments i els nous impostos el que paguem als espanyols puja a 500 milions, sense comptar les propines als empleats, també obligades, forçoses.

Altrament; aquesta quantitat de 500 milions és la xifra aproximada, o sigui, deu milions més o menys, puix nosaltres no tenim pas els llibres a mà, com els pot tenir «A B C» per a fer el compte just. En canvi, tenim davant dels ulls els serveis que els espanyols rendeixen a Catalunya, els quals serveis valorats en 20 milions de pessetes anyals, resulta una xifra més que excessiva.

A veure. Quin és el servei que veritablement Catalunya reb d'Espanya? El català, separatista o no, que vulgui respondre sincerament a aquesta pregunta haurà de donar-la negativament.

Fora de Correus, que és un servei que marxa mitjanament, tots els demés, quan no són inutilitzables resulten inservibles.

O, si no, fem una revisió. Comensem per l'exterior. Què representa en el món l'espanyol, el súbdit espanyol? Els que han viatjat, saben prou bé qu'han d'anar proveïts d'altres llengües que l'espanyola per a fer-se entendre. Saben, també, que en ordre de consideracions després del súbdit anglès, alemany francès, italià, holandès, japonès i etc., etc., vé l'espanyol. Pel món el súbdit espanyol vé a ésser una mena de turc, d'armeni o de marroquí: Quan val aquest servei?

Vegem el règim interior i per no deixar cap dels principals serveis, comptem els depenents de cada un dels ministeris.

Gràcia i Justícia. Sobre la valor de l'administració de justícia, les plomes espanyoles n'han dit coses tan sabroses que res hi hem d'afegir nosaltres, sots el punt de vista de la moralitat.

Pero els catalans amb la justícia que ens serveixen els espanyols, hi tenim una qüestió transcendental.

El fet de que l'administració de justícia es faci en una llengua que no és la nostra, que és la llengua del nostre vencedor.

L'administració de justícia constitueix, doncs, un servei o una vexació?

Treball. Un ministeri de Treball que durant tants mesos ha deixat que el dèspota d'En Martínez Anido fes de les seves, deixant la regularització del treball a bandes d'assasins i l'esperit jurídic no aparegués enlloc i la legislació sigués lletra morta, no serà, evidentment, prestació d'un servei, sinó el desordre en el nostre treball.

Foment. Els serveis que presta la Direcció d'Agricultura, Mines i Ports val ben poques pessetes. Què fa Espanya per Catalunya? Fora de les estacions de Vilafranca i Reus, tot lo demés encara no val dues pessetes.

Si hem d'esperar que els serveis espanyols ens duguin quina és la riquesa del subsol de Catalunya, els catalans que tinguin vocació de miners ja poden esperar asseguts.

I dels boscos? Quina valor té la actuació del servei forestal?

La Direcció de carreteres, camins i canals més valdria que no existís. Les carreteres constitueixen un segon tribut grandíols. El carro que passa per una carretera espanyola sap que necessita el triple de força que transcorreient per una carretera de la Mancomunitat.

El principal canal de Catalunya, el d'Urgell, es fet amb els nostres diners.

El port de Barcelona és el més car del món. Governació. Policia, guàrdia civil... Passem.

Es vol una cosa més desgraciada que la Sanitat? Quin servei, sinó és el de cors, tenen els espanyols a Catalunya?

Els telegrams, molts ho saben per experiència, solen anar més a poc a poc que el tren.

Marina. De què i per a què ens serveix a nosaltres la Marina espanyola?

Guerra. Ens treu la joventut de les escoles, de les fàbriques, dels obradors i del camp. Per a servir a quí? Per a servir a què?

Per a tenir-nos invadits.

Estat. Els diplomàtics espanyols serveixen per a preparar tractats com els de fa poc concertats amb Anglaterra i França, es a dir, per a enrunar les nostres indústries.

Els cónsols no són pas agents comercials, sinó una espècie de funcionaris amb aranzel.

Finances. Els personal de Duanes es podria definir dient, que són uns individus que cobren dues centes pessetes de sou i en paguen cinc centes de lloguer de pis.

Els investigadors, inspectors, i etc., etc., una mena de titulars legals de «chantage».

Les contribuccions i altres imposicions, veritables arbitrarietats.

Instrucció Pública. La dolor del pare que ha de portar el seu nin a l'escola, en la qual l'enteniment s'ha de desenrotllar en la llengua de l'enemic, és un servei, o una humiliació?

Una instrucció superior incomparablement més baixa a la de qualsevol nació europea, és un servei o una estafada?

En l'atricle que que criticava «A B C» posavem 20 milions pels serveis que Espanya presta a Catalunya, pensant tirar llarg. L'anàlisis demostra que efectivament aquests 20 milions constitueixen una xifra excessiva.

Si l'Estat espanyol sigués una empresa particular, a la qual se li poguessin demanar danys i perjudicis, aquests serien deu vegades més que els 500 milions de pessetes que anyalment paguem.

Per un català, digui el que vulgui «A B C», el pitjor dels negocis que té i pot tenir entre mans, és el de ésser súbdit espanyol.

De «L'Estat Català»

Esportives

F. C. VILAFRANCA (RESERVA), 0

F. C. VENDRELL, 3

El passat diumenge contingueren en nostra vila els dos equips citats en primer terme, desenrotllant els mateixos un joc apàtic, no resultant en conjunt lo que d'ell s'esperava, sortint el públic defraudat. La victòria correspongué als locals per 3 a 0.

L'equip vencedor va presentar-se de la següent forma :

Altés, Nin, Colet, Barnadas, Marqués, Colet, Martín, Lleó, Mallofré, Baldrís, Ivern, Cubota.

§

Per diumenge a la tarda anuncia el Club de Sports un interessant encontre entre una selecció infantil del Club Victòria de Vilanova i Geltrú contra altre del «Juventus» del Vendrell.

§

Així mateix anuncia pel matí a les 11 i mitja del dia dos del proper Febrer altre encontre infantil entre els teams Cartense de Barcelona i Juventus del Vendrell disputant-se una bellíssima copa d'argent.

§

Ens assabenten del Club de Sports, que la nova Directiva que ha regir en dita entitat durant el corrent any, ha quedat constituïda de la següent manera :

Josep Mumbrú, President; Pau Guivernau, Vice-President; Joan Masqués, Secretari; Josep Barnadas, Vice-Secretari; Joan Borrell, Tresorer; Joan Miró i Anton Barnadas, Delegats de Futbol; Duval Ivern, Joan Gual, Ramon Roig i Vicents Toldrà, Vocals.

BONSOMS

Espectacles

CINE TIVOLI

En mig la fosca inquieta que escampa el clar obscur de les pel·lícules, el diumenge últim, va fer la seva brillant aparició en aquest cine, la delicadíssima i gentil cançonetista Stella Margarita.

La Stella Margarita més que una cançonetista és pels cors encomanadicos al sentiment, una fada que s'hauria d'aparèixer sempre envolta en un raig de lluna... La visió d'un somni d'una nit d'estiu, que en les riberes del llac mort i del misteri, canta enyorances per les terres dels ametllers florits i els crisantems... La verge perduda al bosc, que en les regions callades evoca la presència del amant inconegut que deixa al esperit la claretat rosada de tot un infinit... La dama encantada, que en el silenci del jardí abandonat cerca la rosa agalivadora que amb la agonia de la seva defallença ha de tornar-li el goig i l'esperança...

De la visió de somni, de la verge perduda, de la dama encantada, de la Stella Margarita brollava la pura cadència de les seves cançonetes vagoroses com l'alenada d'un sospir, com la fulgurança d'una il·lusió, com la tremolor d'un bes...

I així el seu repertori exquisit i aromat de delicadesa, fou devotament escoltat i devotament aplaudit, com si la remor dels aplaudiments fos temerosa d'esvair el màgic encant de la seva aparició.

R.

Rétols en catalá

Si alguna vila pot enorgullir-se de la característica de ostentar un bon nombre de retolars catalans és sens dubte de cap mena, la nostra vila, catalaníssima ja per excel·lència.

Són molts els establiments que es veuen retolats en catalá, ho són alguns carrers i són també redactats en nostra llengua, diferents rétols d'avís, cartells, i anuncis que ara apareixen en una façana ara s'empasten en una cantonada o ara us escometen en els aparadors d'una botiga...

Aquesta sinceritat amb els nostres rétols que tant sovint ha sigut elogiada per la majoria dels forasters que han visitat la nostra població, cada dia pren més relleu entre nosaltres i molts i molts hauriem d'anotar si volguéssim fer una relació dels que han entés que *quasi be s'arriba a entendre tant un retol catalá a Catalunya com si fos en castellá*.

Recentment hem pogut veure com en catalá ha fet pintar en Vincens Puig un grandíós anunci de Maquinaria i Electricitat en una de les parets de la Plaça del Dr. Murillo, i com en catalá a rotulat la seva botiga de calçat el nostre particular amic En Francesc Ferreny.

Ara creiem que els qui haurien de pendre exemple, haurien de ser les empreses dels nostres cines i teatres, car es una vegonya, una befa i representa un enderriment de sobrat mal gust, que empreses establertes a Catalunya, que com ningú viuen d'un poble que dona prova constant de la seva catalanitat, encara ens endossin vulguis que no els programis anunciadors redactats amb un castellà tan estantíç com *espeluznante*.

Si, que prenguin exemple les empreses dels cines i teatres i que en prengui si pot ser sense frigar, l'interessat d'aquell retol que com un estigma marcat al front del Vendrell, diu amb lletres que cremen els ulls de tots vendrellencs, «Cafè de España» perquè d'Espanya no n'hem de volguer ni el cafè... Ja en tenim prou amb les seves *cafeteres* i amb els pulcres investigadors que tot sovint envia!

L'EMBLAQUINADOR

Es ven un piano electric marca «Hutpfeld» junt amb 50 pesses, a palços i en bones condicions.

De l'Ajuntament

SESSIO DEL 23 DE GENER

Presidint el Sr. Josep Grau, i amb l'assistència dels regidors Srs. Vidal, Ivern, Sanabra, Company, Socias i Esvertit, es dona comensament a la sessió, procedint-se a la lectura de l'anterior que és aprovada.

Es dona compte del despatx oficial, llegint-se una carta de N'Eduard Maristany qui interessant-se per la construcció del pas subterrani a la via del ferro-carril, expressa el desig i les facilitats de medi perquè aquesta sigui un fet. Es llegit també un B. L. M. del Diputat a Corts comunicant haver tramés oportunament un telegrama a la Direcció General de Comunicacions, exposant l'anormalitat que produeix l'ambulància de correus a nostra vila, esperant-se de llurs disposicions una completa normalitat.

Igualment s'assabenta al Consistori d'una instància de A. Vidiella, demanant un octau de pluma d'aigua per la casa núm. 25 del carrer del Nort, concedint-se aquest permís que es sol·licita.

En vista de no haver-se produït cap reclamació a la llista de compromissaris formada en primer del actual, l'Ajuntament acorda fer-la definitiva amb la mateixa forma com va ésser confeccionada.

El Sr. Sanabra dona nota de lo que ha produït l'arbre arrancat de Les Quatre Fonts que ha donat 37 quintás de pes equivalents a 101'75 ptes.; i al ensems senyala la conveniència de que es podin els arbres que més ho necessitin de la població.

El Sr. Vidal, renova la queixa dels veïns de la Plaça de Pi i Margall lamentant la escassetat de llum que ilumina dita plaça, contestant la Presidència que prevenint aquesta deficiència de la mala instal·lació, lo més procedent fora que la Comissió de Foment s'encarregués d'estudiar i remeiar aquesta deficiència, i així s'acorda.

El mateix Sr. Vidal s'interessa perquè s'allargui la cloaca del carrer d'Àngel Guimerà al objecte de poguer-hi desembocar el troç de dit carrer no construït encara.

La Presidència fent història del deficit que per causes àgenes, havia recaigut a la Comissió

organitzadora dels Jocs Florals celebrats l'any passat, proposa al consistori, contribuir a la subscripció amb que les entitats principals de la vila han correspost, per a cubrir aquest deficit, fentse el Consistori càrrec de lo que falta per a completar a la liquidació total, acordant-se per a unanimitat, votar 115 ptes. import que mancava per a cobrir la mentada subscripció.

El Sr. Socias pregunta en quin estat es troba la liquidació dels bens de l'herencia Trillas, que corresponen a l'Hospital, contestant-li el Sr. Vidal que aquesta está en mans de la ponencia d'Abogats de Barcelona, i que malgrat el interés d'ells, dels acreadors i de la Junta de l'Hospital, aquesta va seguint els tramits amb la forma i temps que reclamen aquets assumptes.

I no havent-hi res més a tractar es dona per acabada la sessió.

ZADIG

Vostre encís

*Sou encisant, Senyora mia,
com la sentor d'un jorn felíç,
com la claror d'un plé mig-dia,
com el perfum d'un Paradís.*

*Sou tota fruit d'una grandesa
d'un cel de gràcia i de beutat;
sou tota Amor i tot dolcesa,
que deixá'l cor enamorat.*

*Com el jesser del vostre pit,
jo pla voldria reclinar,
dessobre d'ell, amb gai neguit,
ma ánima folla d'estimar,*

*bo i regalant-me amb vostres rulls
omplers de Sol, com d'or brunyits,
i al bell esguard dels vostres ulls
embriagar els meus sentits,*

*que'm fora çó'l pler pregon
que dins mon sí s'abscondiria;
el goig pleclar de tot un Món
que excels, Amor, em brindaria.*

.....

*Com la sentor d'un jorn felíç
sou encisant, Senyora mia,
i solament el vostre encís
mon cor malalt gorir podria.*

ARTUR J. PALAU XIMENES

De la nostra Biblioteca

Dimarts dia 23 a les 7 de la vetlla es reuni el Patronat de la nostra Biblioteca Popular en la mateixa.

Fou aprobada la lectura d'una memòria anyal que la Presidència la entrega al Consell de Pedagogia de la Mancomunitat. Es formá un plá de curssets els quals ens els ofereix gratuïtament el Consell de Pedagogia. Se redactaren els següents temes: Economia doméstica amb predilecció a Higiene i Cuina: Agricultura essent convenient a tractar; poda i cultiu de l'olivera i per últim Higiene Social, necessàriament indispensable arreu de la nostra terra.

S'indagá un projecte del Reglament interior de la Biblioteca el qual un cop terminat ha d'esser presentat al Director Tècnic de Biblioteques Populars i ha d'acusar-ne la seva aprobació.

I per últim tractaren d'organitzar mes lectures setmanals per als petits llegidors a fi de que també aquests puguin sentir el caliu de la cultura que ofereix publicament aquesta entitat.

En la darrera reunió celebrada pel Patronat de la Biblioteca Popular s'acordá establir un petit canvi en les hores d'obertura de la mateixa, frotant-se per lo tant des d'el dia 29 tots els dies feiners a la disposició del públic, de les 4 i mitja a les 8 i mitja de la vetlla,

Noves i comentaris

Per la Direcció General de Correus ha sigut nomenat Administrador de Correus de l'estafeta de nostra vila, don Genis Vidal Colmena.

Al correspondre al seu atentíssim B. L. M, oferint-nos el seu nou destí, li desitjem un digne encert en les seves actuacions i una llarga i agra-dosa estada en la nostra població.

Amb la subscripció que han correspost les principals entitats de la vila, per a cubrir el deficit

que per causes agenes sofri la Comissió organitzadora dels Jocs Florals celebrats l'any finit, amb motiu de la celebració de dita festa, a mes de contribuir-hi «El Casino Circo» (30 ptes.) «El Centre República Nacionalista» (30 ptes.) de «Centre Industrial» (25 ptes.) «L'Orfeó Vendrellense» (20 ptes.) «Renaixement» (20 ptes.) i en Jaume Palau President del «Patronat de la Biblioteca» (10 ptes.) l'Ajuntament en la seva última sessió unanimitat acordà cubrir l'import pendent d'aquest deficit votant una quantitat de 115 ptes. en favor de dita subscripció.

La Comissió organitzadora dels Jocs Florals ens prega fem públic el seu agraïment per la bonavolença amb que l'Ajuntament i les mentades entitats s'han mirat aquest assumpte.

BANCA PALAU

Queda oberta la negociació de tots els copons, *venciment primer de febrer proxím.*

Ha visitat la nostra Redacció el valent setmanari nacionalista «L'Estat Catalá» amb el qual deixem gustosament establerta la relació i agraïm el canvi.

D'algún temps ençà, es ve notant en la nostra població algún augment a la mortalitat probablement degut a la temperatura inclement i crua que atrevessem.

De la correspondència dirigida a la nostra Direcció ens plau poguer recollir l'afectuos testimoni expressat en dos atents B. L. Ms. del President i Secretari de «Nostra Parla» Secció Valenciana i Secció Catalana, respectivament, els quals amb llurs salutacions ens encoratgen a seguir avant amb la publicació de nostre setmanari.

Dilluns d'aquesta setmana va morir a l'edat de 73 anys Na Rosa Romeu Morgadas vidua de N'Eduard Gasull i avia de nostre benvolgut amic En Rafel Fuster Gasull.

Per tan irreparable com sentida perdua, rebí nostre bon amic i família tota, la sincera expressió de nostre mes sentir acorament.

Constituïda la Societat «Mútua Vendrellenca» dedicada a l'assegurança mútua de bestiar de

tir i treball en els casos d'inutilització i mort, ha sigut nomenada la Comissió de tassa de bestiar composta del veterinari don Manel Birbe i els socis Josep Coll Domingo (Mano) i Josep Mercade Dalmau (Grifol).

La Junta directiva la componen els senyors Pere Vidal Borrut, Rafel Fuster Güell, Josep Sanabre Bruix, Rafel Sancho Audi i Josep Coll Domingo i com a Secretari Administrador En Pere Plane Mañé, en quin domicili, Major, 10 poden dirigir-se quants els interessi quelcom referent a la «Mútua Vendrellenca».

Ens consta que son nombrosos els inscrits.

REGISTRE CIVIL

Del dia 18 al 25 de Gener

NIXEMENTS : Joan Miranda Garcia, S. Magí 28; Teresa Belilla Mercadé, Zurbano 14.

DEFUNCIONS : Jaume Galofré Rosell, de 47 anys, Mar 65; Rosa Romeu Morgades, de 73 anys, P. Pi i Margall 16.

MTRIMONIS : Cap.

La Riba

NOTICIARI

—Están ja fent-se els treballs preliminars en nostra població per les obres del pantan del riu Francolí. Per les impresions recollides sembla que tanmateix aquesta empresa será un fet.

—Es troba greument malalt En Mateu Gomá Solé, pare de nostre bon amic, el ferm nacionalista En Jaume Gomá Camps.

No cal dir que fem vots per a el seu prompte i total restabliment.

—L'equip de nostre «Club de Sports», jugá el passat Diumenge un interessant partit de futbol en el camp local, contra el Deportiu de Vilavert, resultant del encontre empatats a 0 malgrat venir l'equip de Vilavert reforçat amb jugadors del Gimnastic de Tarragona.

El Corresponsal,
ESTNISLAU JANÉ